

**Az MVSZ Elnökségének levele az Országgyűléshez,
a kormányhoz és a pártokhoz
Utolsó kísérlet a népszavazás elkerülésére**

Dr. Áder János frakcióvezető úr részére
FIDESZ MPSZ – Országgyűlési Frakció

Ej.: 2003/0381

Tisztelt Frakcióvezető Úr!

A Magyarok Világszövetsége augusztus 18-án ünnepelte fennállásának 65. évfordulóját. Ez alkalommal együttes ülést tartott az MVSZ Elnöksége és Védnöki Testülete. Az ülés kiemelt napirendi pontja volt a magyar állampolgárság kiterjesztésének kérdése.

Mint azt bizonyára Ön is tudja a Magyarok Világszövetsége alapszabálya 1998 óta, az MVSZ első számú feladatát ekként jelöli meg:

„Befolyást gyakorolni annak érdekében, hogy a magyar állampolgárság az azt igénylő minden magyart alanyi jogon illessen meg.”

Az MVSZ Elnöksége saját alapszabálya szerint járt el akkor, amikor többórás elemző vita után döntést hozott a magyar állampolgárság kiterjesztése érdekében folytatott következetes harcának újabb lépéseiről. Az Elnökség a további teendők első lépéseként jelen levéllel megkeresi az Országgyűlésben képviselt pártok elnökét és parlamenti frakcióvezetőjét, valamint az Országgyűlés elnökét és a Magyar Köztársaság miniszterelnökét.

Az MVSZ Elnöksége tisztelettel felkéri Önöket, hogy tekintettel a szomszédos államokban élő, magyar állampolgárságuktól akarataik ellenére megfosztott magyarok egyértelmű igényére, figyelve az európai joggyakorlatra, és értékelve a szomszédos országok politikáját, terjesszék haladéktalanul az Országgyűlés elé a magyar állampolgársági törvény módosítását, mely lehetővé teszi a külföldön élő magyarok számára a magyar állampolgárság elnyerését anélkül, hogy ennek érdekében Magyarországra kellene telepedniük.

Amennyiben a magyar politikai elit továbbra is halogatná ebben a halasztást nem tűrő kérdésben az érdemi döntéshozatalt, az MVSZ Elnöksége beindítja a népszavazást kezdeményező aláírásgyűjtését

Az MVSZ Elnökségének nevében, tisztelettel és szeretettel

Budapest, 2003. augusztus 28-án

Patrubány Miklós

Harmadik levél az MDF elnökének

Dr. Dávid Ibolya elnök asszony részére

Ej.: 2003/0382

Tisztelt Elnök Asszony!

A Magyarok Világszövetsége Elnöksége augusztus 18-i ülésén határozott arról, hogy amennyiben az Országgyűlés nem módosítaná sürgősségi eljárással a magyar állampolgársági törvényt oly módon, hogy az lehetővé tegye a külföldi magyarok számára a magyar állampolgárság elnyerését anélkül, hogy Magyarországra kellene telepedniük, a Magyarok Világszövetsége – szeptember folyamán – népszavazást kezdeményező aláírásgyűjtésbe kezd.

A sajtóból értesültem arról, hogy a Magyar Demokrata Fórum országos aláírásgyűjtésbe kezdett a határon túli magyarok kettős állampolgársági igényének támogatására. Utólag az aláírásgyűjtő ív mintájának is birtokába jutottam. Örömmel nyugtázom, hogy az Ön által vezetett parlamenti párt ebben a magyar nemzet életét döntően befolyásoló kérdésben a Magyarok Világszövetsége által hét éve következetesen vallott álláspontra helyezkedik.

Mi semmilyen illúziót nem táplálunk a tekintetben, hogy Magyarország kormányát magyar állampolgárok aláírásainak százezrei akár a legcsekélyebb mértékben is befolyásolni tudják a külföldi magyarok kettős állampolgársági igényének ügyében. A kormány már az idén, a státustörvény módosításának kapcsán bebizonyította, hogy teljesen közömbös számára a magyar polgárok aláírások százezreivel támogatott akarata. A Magyarok Világszövetsége Elnöksége éppen ezért döntött úgy, hogy az állampolgárság kérdésében nem aláírásgyűjtésbe kezd, hanem népszavazási kezdeményezéssel él.

Bízom abban, hogy a külföldi magyarok magyar állampolgársági igényével kapcsolatban vallott nézeteink azonossága lehetővé teszi majd népszavazási kezdeményezésünk közös érvényesítését is. Szeretném hinni, hogy az Önök mostani aláírásgyűjtése nem fogja elbizonytalanítani a népszavazási aláírásra is felkért magyar állampolgárokat, hanem mintegy előkészíti, ráhangolja őket a közvetlen demokrácia gyakorlására. Remélem, hogy mindazokat, akik az Önök kezdeményezését aláírásukkal támogatták, viszontlátjuk azon 200.000 magyar állampolgár között, akiknek aláírása elegendő lesz ahhoz, hogy a szétszakított magyar nemzet életének egyik legjelentősebb döntését saját akarata szerint hozhassa meg.

Tisztelettel és szeretettel

Budapest, 2003. augusztus 30-án

Patrubány Miklós

Székely önkormányzat és kettős állampolgárság Levél Székelyföld felelős közéleti szereplőihöz

Kedves Testvérem!

Alig több mint egy hónap választ el bennünket október 12-től, amikor kezdetét veszi az a folyamat, mely két hét alatt, Székelyföld egészét megmozgatva, életre kívánja hívni a **Székely Nemzeti Tanácsot**, avagy azt a testületet, amelynek első számú feladata a székely önkormányzat státútumának elfogadása, az ország központi hatalmával való elfogadtatása és ezt követően annak valóra váltása lesz.

Csak üdvözölni lehet a Székely Nemzeti Tanács Kezdeményező Testületének határozott és gyors cselekvését, mely Gyergyócsomafalván történt megalakulása után alig pár héttel, sepsiszentgyörgyi ülésén elfogadta a Székely Nemzeti Tanács életre hívásának pontos menetrendjét. Október 12-én megalakulnak a települések nemzeti tanácsai. Ezt követik október 19-én a székek, majd október 26-án az egész Székelyföldet megtestesítő Székely Nemzeti Tanács. Megfelelőnek tűnnek a képvisleti arányok is, amelyek szerint minden falut egy-egy küldött képvisel a Székely Nemzeti Tanácsban – a község központokat két küldött, a városokat négy, a megyei jogú városokat pedig nyolc küldött képviseli majd.

Öröm számomra, hogy a magunk szerény eszközeivel, a júniusi székelyföldi találkozósorozattal és annak végén, a „*Quo vadis Székelyföld*” konferenciát lezáró Csíkszeredai Zárónyilatkozáttal, ennek a folyamatnak serkentői lehettünk. Mind szövetségünk egésze, mind annak székelyföldi tisztségviselői ezután is Székelyföld nemes ügyének szolgálatában maradnak. Itt köszönöm meg mindazoknak, akik előző, július 10-én kelt felhívásomat követve ismertették közösségeik tagjaival a sajtó által elhallgatott Csíkszeredai Zárónyilatkozatot és begyűjtötték mindazoknak támogató aláírását, akik a zárónyilatkozatban foglaltakkal egyetértettek. Arra buzdítom Önöket, hogy folytassák a zárónyilatkozat ismertetését és az aláírások gyűjtését. Minden székelyföldi emberben, aki megismeri a Csíkszeredai Zárónyilatkozat tartalmát, és aki ráadásul aláírásával is jelzi egyetértését, olyan lelki-tudati folyamatot indítanak el, amelynek gyümölcsei a székely nép önkormányzatának kivívására megalakuló nemzeti tanácsok létrejöttét és érdemi felállását segíti elő. Kérem mindazokat, akik tehetik, vegyenek tevőlegesen részt, és segítsék népünk felemelkedését.

Sokan kérdezik, hogy mi lesz majd a települési önkormányzat és a helyi székely nemzeti tanács viszonya? Betöltheti-e az önkormányzat a nemzeti tanács szerepét? Jóllehet nem az én dolgom ezekre a kérdésekre a szabályértékű választ megfogalmazni, de véka alá sem rejthetem véleményemet. Meglátásom szerint, a kettős – kétféle. Az önkormányzati képviselőket egy meglévő törvényben jól körülírt feladat- és hatáskörrel rendelkező testület tagjaivá választották. Ennek a törvénynek nem tárgya az, ami a székely nemzeti tanács tagjainak legfőbb feladata kell legyen: a nemzeti önazonosság védelme, a nemzeti közösség tagjai számára a teljes és tényleges egyenlőségnek a kivívása és a nemzeti közösség tartós fejlődésének biztosítása. Ezzel szemben az önkormányzatok feladat- és hatásköre a település mindennapi életének ügyintézésében rajzolódik ki. Ebből következik, hogy a helyi önkormányzatok nem tölthetik be a nemzeti tanács szerepét. Ugyanakkor ez nem jelenti azt, hogy az önkormányzati választásokon megválasztott személyek ne lehetnének tagjai a helyi nemzeti tanácsoknak – amennyiben erre a szerepre is alkalmasnak találja őket a közösség. Persze az is lehet, hogy egyesek esetében ez kizárt. Akár azért, mert nem jeleskedtek a nemzeti önazonosság védelmében, akár azért, mert alkatlilag nem felelnek meg. /Lehet, hogy valaki jól ért az igazgatáshoz, az ügyintézéshez, de nincs birtokában azoknak a szerteágazó ismereteknek, amelyek ebben a bonyolult világban a nemzeti azonosság védelmét és a közösség tartós lelki-szellemi-fizikai gyarapodását leginkább tudják szavatolni. / **Fel hát, dologra!**

Mire Ön levelemet kézhez veszi lehet, hogy Budapesten az Országos Választási Bizottság /OVb/ már megtárgyalja a Magyarok Világszövetségének beadványát, amelyben arra kértük az OVb-t, hogy hitelesítse azt a kérdőívet, amellyel ötszáz ezer /de legkevesebb kettőszáz ezer/ magyar állampolgár aláírását szeretnénk begyűjteni annak érdekében, hogy a külhoni magyarok – tehát Ön is – magyar állampolgárságot nyerhessen, ha azt kéri, anélkül, hogy ennek érdekében Magyarországra kellene telepednie. A Magyarok Világszövetségének hatályos alapszabálya 1998 óta ezt szabja meg a Szövetség első számú feladatául. Miután 1996 óta a politikai akaratformálás és befolyásolás minden lépcsőfokát végigjártuk, és minden eszközt kipróbáltuk a fenti cél érdekében anélkül, hogy a magyar politikum köszívét meg tudtuk volna lágyítani, a demokrácia utolsó eszközehez kellett nyúlunk: a magyar népet hívjuk segítségül nemzetünk sorsának intézésében: népszavazást kezdeményezünk!

Amennyiben sikerül legkevesebb 200.000 magyar állampolgár érvényes támogató aláírását megszerezni, akkor az Országgyűlés köteles lesz a kérdésben **ügydöntő népszavazást** elrendelni. És ekkor már csak az marad hátra, hogy magyarországi testvéreink közül legalább hárommillió szavazati joggal bíró állampolgárt meggyőzzünk, menjen el, és szavazzon igennel. Ha erre népünkkel együtt képesek leszünk, akkor lesz jövőnk!

Ezzel a népszavazással Trianon óta első ízben adódik meg annak a lehetősége, hogy a magyar nép saját maga döntsön sorsáról. Ezért most mindnyájan meg kell mozduljunk! Mindenkinek van Magyarországon rokona-ismerőse. Valamennyien latba kell vetniünk minden tehetségünket azért, hogy valamennyi magyarországi ismerősünket meggyőzzük: most alá kell írnia a népszavazást kérő kérdőíveket, most el kell mennie szavazni, és igennel kell szavaznia. Arra kérek minden tanárt, lelkészt, újságíró- és polgármestert, írjanak levelet magyarországi tanártársainak, lelkésztársainak, újságíró- és polgármestertársainak, és kérjék meg őket, hogy befolyásolják környezetüket a népszavazási kezdeményezés támogatására: aláírásgyűjtők verbuválásával, a bizonytalankodók meggyőzésével és a riogatók-megtévesztők-félelemkeltők elleni fellépéssel.

Állampolgársági kérelmünk jogos. Környezetünkben a legtöbb állam, beleértve Romániát is, elismeri, és tömegmérésekben gyakorolja a kettős állampolgárság jogintézményét. Az Európa Tanács elfogadta az *Európai Egyezmény az Állampolgárságról* című dokumentumot, amely ajánlja a kettős állampolgárságot, és amelyet Románia elsőként írt alá. Az Európai Unió jeles országai, mint Anglia, Franciaország, Spanyolország és Olaszország nem csak elismerik, de maguk is gyakorolják a kettős állampolgárság intézményét. Szerbia- Montenegró miniszterelnöke hivatalos kormányfői találkozón jelentette be magyar kollegájának: állama támogatja azt, hogy a délvidéki magyarok magyar állampolgárságot is nyerhessenek. A Romániában élő horvátok egyben horvát állampolgárok is. Valamennyiüknek ott a zsebében a horvát útlevél is. Sőt, amikor Horvátországban választások vannak, akkor Krassó-Szörény megyében, a horvátok lakta romániai falvakban is szavaznak: a Zágrábból érkező választói névjegyzékek alapján, a bukaresti külügyminisztérium védnöksége és a belügyminisztérium védelme mellett!

Csak nekünk magyaroknak kell továbbra is elszakíttóságban élnünk? Nem, az idő megérett arra, hogy a magunk érdekeit európai eszközökkel érvényesítsük.

Aki ma tevőlegesen akarja nemzetünk jövőjét alakítani, az támogassa a székely önkormányzat megvalósulását, és segítse minden eszközével a magyarországi népszavazást az állampolgárság kiterjesztésének érdekében.

Nemzetünk felemelkedésébe vetett hittel búcsúzom, és maradok tisztelettel és szeretettel.

Budapest-Kolozsvár, 2003. szeptember 4-én

Patrubány Miklós

A Magyarok Világszövetségének elnöksége 2003. augusztus 18-án meghozta tehát a népszavazás kezdeményezésére vonatkozó döntését. Ám még mindig kivárt, és megadta a pártoknak a lehetőséget arra, hogy népszavazás nélkül, az Országgyűlésben hozzák meg a törvényt. Ezért születik meg a magyar politikum felé a második, augusztus 28-án keltezett levél, immár nem az MVSZ elnökének, hanem elnökségének nevében. Tudtuk, hogy több hónapba telhet, amíg a népszavazásra bocsátandó kérdés az Országos Választási Bizottság általi hitelesítése megtörténik.

Szeptember 11-én végül második szerkesztésben benyújtottuk azt kérdőívet, amelynek szövegét Gaudi-Nagy Tamással ketten véglegesítettük. Kissé bonyolult lett a kérdés, de tudva, hogy az OVB tagjait a pártok jelölik, az elutasítás elkerülésének egyetlen esélyét abban láttuk, ha a népszavazásra bocsátandó kérdésnek lehetőleg minden szava egyben valamely magyar törvénybe kódolt fogalom is.

Egy hét múlva, pontosan egy hónappal az MVSZ elnökségének döntése után, 2003. szeptember 18-án, az OVB egyhangú szavazattal hitelesítette a népszavazásra bocsátandó kérdést.

A népszavazásra bocsátott kérdés

Ej.: 2003/0401

Országos Választási Bizottság
Budapest

Tisztelt Országos Választási Bizottság!

A Magyarok Világszövetsége országos, a Magyar Köztársaság Alkotmányáról szóló 1949. évi XX. törvény 28/C. § (1) bekezdésének első fordulata szerinti ügydöntő népszavazást kezdeményez a mellékelt aláírásgyűjtő íven feltüntetett kérdésben.

Kérem a Tisztelt Országos Választási Bizottságot, hogy szíveskedjék, a mellékelt, jogszabályi feltételeknek megfelelő, a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény végrehajtásáról az országos népszavazáson és az országos népi kezdeményezésen tárgyú 34/2002. (XII. 23.) BM rendelet szerint elkészített aláírásgyűjtő ívet, illetőleg a vonatkozó tartalmi követelményeknek megfelelő kérdést a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény 117. § (1) bekezdése alapján, az országos népszavazásról és népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény 2. §-ában foglalt hatáskörében eljárva, soron kívüli eljárásban hitelesíteni.

A kérelem részletes indokolását a Tisztelt Országos Választási Bizottság jelen kérelem tárgyában tartandó ülésén kívánjuk előterjeszteni.

Tisztelettel

Budapest, 2003. szeptember 11-én

Patrubány Miklós
elnök

Az OVB hitelesítette az MVSZ népszavazási kezdeményezését a kettős állampolgárságról

Az Országos Választási Bizottság, szeptember 18-i ülésén, 116/2003 számú, egyhangú határozatával hitelesítette a Magyarok Világszövetsége népszavazási kezdeményezését a kettős állampolgárságról. Az MVSZ indítványa magyar állampolgárságot adna a Magyarországon kívül élő magyar nemzetiségűeknek. A nemzetiség megállapítására az MVSZ a „Magyar igazolványt” javasolja. Ha a Magyar Közlönyben való közzétételétől számított 15 napon belül nem érkezik a határozat ellen óvás, elkezdődhet a népszavazás kiírását szolgáló aláírásgyűjtés.

A Duna Palota Barna termében minden hely megtelt, amikor fürkésző kamerák és mikrofonok előtt az OVB megkezdte az MVSZ népszavazási kezdeményezésének tárgyalását. Amint azt Dr. Fűrész Klára professzor asszony, az OVB felkért szakértője kiemelte, az MVSZ igen pontos, szinte normatív szövegezésben fogalmazta meg a népszavazásra bocsátandó kérdést:

Akarja-e, hogy az Országgyűlés törvényt alkosson arról, hogy kedvezményes honosítással – kérelmére – magyar állampolgárságot kapjon az a magát magyar nemzetiségűnek valló, nem Magyarországon lakó, nem magyar állampolgár, aki magyar nemzetiségét a 2001. évi. LXII. tv. 19.§ szerinti „Magyar igazolvánnyal” vagy a megalkotandó törvényben meghatározott egyéb módon igazolja?

Dr. Fűrész Klára mélyenszántó elemzéssel vette górcső alá a fenti szöveget. Mint kiemelte, a népszavazási kezdeményezés szövegét a hatályos magyar állampolgársági törvénnyel kell összevetni, amely 2002. március 1-ig a magyar jogrendben egyedül rendezte a kérdést. A vizsgálat szerint az MVSZ népszavazásra bocsátandó kérdése minden tekintetben megfelel a hatályos magyar állampolgársági törvénybe foglalt elveknek. Az *Európai Egyezmény a Magyar Állampolgárságról* című, az Európa Tanács által kidolgozott nemzetközi dokumentumot 2002. márciusában emelte törvényerőre az Országgyűlés. Ez a törvény bizonyos mértékig korlátozza az államok szuverenitását az állampolgárság kérdésében – mondta a szakértő jogászprofesszor. Ám

az MVSZ beadványa a kettős és többes állampolgárságot amúgy támogató egyezmény etnikai alapú diszkriminációt tiltó rendelkezését sem sérti, érvelt Dr. Fűrész Klára, aki egyben kiemelte, hogy a népszavazási kezdeményes szövege ugyan egyértelmű, mégis kellő szabadságot ad a törvényalkotónak, az Országgyűlésnek. A szakértő záró mondatát, melyben bejelentette, hogy az MVSZ beadványát hitelesítésre alkalmasnak találja – spontánul kitörő nagy taps követte.

Az OVB tagjai közül Dr. Cservák Csaba /MDF/ kért először szót. Mindenben osztotta a szakértő véleményét, és hitelesítésre ajánlotta társainak a beadványt.

Dr. Maczonkai Mihály kitért az etnikai alapú diszkrimináció kérdésére, melyet az MVSZ beadványa azáltal érint, hogy „magyar nemzetiségű” személyeknek kíván kedvezményesen magyar állampolgárságot adni. Dr. Maczonkai szavá tette, hogy az Országgyűlés nem volt következetes a „diszkrimináció” idegen szó magyar fordításában: 1999-ben még a „hátrányos megkülönböztetés” alakjában egy félreérthetetlen magyar fogalom született, de 2002-ben az állampolgárságról szóló európai egyezmény törvénybe iktatásakor megőrizték az idegen kifejezést, ami most félreérthető helyzetet teremt. Dr. Maczonkai is hitelesítésre alkalmasnak minősítette az MVSZ beadványát.

Dr. Poczkodi Balázs /SZDSZ/ csatlakozott Dr. Fűrész Klára álláspontjához, mely szerint a beadvány nem sérti az állampolgárságra vonatkozó New York-i egyezmény rendelkezéseit sem, és hitelesítésre ajánlotta azt.

Az OVB elnöke Dr. Ficzer Lajos csatlakozott az elhangzottakhoz, és ugyancsak hitelesítésre alkalmasnak nevezte a népszavazási kezdeményezést.

A kilenc tagú testület hét jelen levő tagja egyhangú szavazattal hitelesítette a Magyarok Világszövetsége által benyújtott népszavazási kezdeményezést. Az ülésen nem vett részt Dr. Bordás Vilmos /Fidesz/ és Dr. Szoboszlai György/MSZP/.

A Magyarok Világszövetségét a tárgyaláson képviselő tisztségviselők – Patrubby Miklós, Dr. Gaudi-Nagy Tamás és Zabolai Csekme Éva – miként a jelen levő többi tisztségviselő és tag is, nagy elégtétellel fogadták az OVB döntését.

Távozóban Patrubby Miklós, újságírói kérdésre, hogy számított-e ilyen egyértelmű döntésre, elmondta:

„Tudtam, hogy az MVSZ elnökségének felkért jogász-tagjai kiválóan felkészültek és legjobb tudásuk szerint, körültekintően jártak el. A népszavazásra bocsátandó kérdés minden szavát és fogalmát egyenként mérték össze a hatályos magyar törvények szóhasználatával és fogalomtárával. Köszönet illeti ezért Dr. Gaudi-Nagy Tamást és Dr. Zétényi Zsoltot, és ugyancsak köszönet illeti az MVSZ elnökségének és védnöki testületének minden tagját, akik a Szövetség 65. születésnapján döntöttek a népszavazás kezdeményezéséről. Az augusztus 18-án lezajlott vitát teljes egészében közzé tesszük.

Amint azt minap a sajtónak elmondtam, bíztam abban is, hogy az OVB a magyar nemzet életének e kardinális kérdésében a helyzet magaslatán lesz.

Azt, hogy ellenszavazat nélküli határozat születik, azonban nem hittem. Ez az egyhangú szavazat azt bizonyítja számomra, hogy életbevágó fontosságú kérdésekben, mint amilyen a magyar nemzet szétszakítottságának megszüntetése – a nemzeti egység talán mégiscsak megteremthető.”

Mellékelten közzé tesszük az OVB határozatának teljes szövegét

Budapest, 2003. szeptember 18.

MVSZ Sajtószolgálat

Az Országos Választási Bizottság 116/2003.(IX.18.) határozata

Az Országos Választási Bizottság az országos népszavazásról és népi kezdeményezésről szóló 1998. évi III. törvény (a továbbiakban: Nsztv.) 2. §-ában, valamint a választási eljárásról szóló 1997. évi C. törvény (a továbbiakban: Ve.) 117. §-ának (1) bekezdésében foglalt hatáskörében eljárva a Magyarok Világszövetsége képviseletében Patrubány Miklós által benyújtott népszavazási kezdeményezés aláírásgyűjtő ívének hitelesítése tárgyában meghozta a következő

határozatot:

Az Országos Választási Bizottság az aláírásgyűjtő ív mintapéldányát hitelesíti.

A határozat ellen az annak közzétételét követő 15 napon belül az Alkotmánybírósághoz címezve az Országos Választási Bizottsághoz lehet kifogást benyújtani.

Indoklás

I.

A Magyarok Világszövetsége 2003. szeptember 11-én országos népszavazási kezdeményezés aláírásgyűjtő íve mintapéldányának hitelesítését kérte az Országos Választási Bizottságtól. Az aláírásgyűjtő íven a következő kérdés szerepel:

„Akarja-e, hogy az Országgyűlés törvényt alkosson arról, hogy kedvezményes honosítással – kérelmére – magyar állampolgárságot kapjon az a magát magyar nemzetiségűnek valló, nem Magyarországon lakó, nem magyar állampolgár, aki magyar nemzetiségét a 2001. évi. LXII. tv. 19.§ szerinti „Magyar igazolvánnyal” vagy a megalkotandó törvényben meghatározott egyéb módon igazolja?”

Az Országos Választási Bizottság egyhangúlag megállapította, hogy az aláírásgyűjtő ív a törvényben meghatározott formai, valamint a feltett

kérdésre vonatkozó tartalmi körülményeknek eleget tesz, ezért hitelesítésének akadálya nincs.

II.

A határozat a Ve. 117. §-án, 118. §-án, az Nsztv. 2. §, 10. §, valamint 13. §-án, a jogorvoslatról való tájékoztatás a Ve. 130. § (1) bekezdésén alapul.

Budapest, 2003. szeptember 18.

Dr. Ficzer Lajos, sk.
az Országos Választási Bizottság
elnöke

Újra együtt!

A népszavazást felvezető kampány

A Magyarok Világszövetségének hét év alatt nem sikerült a magyarországi politikum köszívét megtörni. Az MVSZ ezért kényszerült népszavazást kezdeményezni a kettős állampolgárságról. A népszavazást felvezető kampány nyitánya október 1-én, 16.00 órakor lesz Szegeden, az Aradi Vértanúk terén. A népszavazási aláírásgyűjtés október 23-án, déli 12.00 órakor kezdődik, Magyarország minden településén. Az MVSZ bízik abban, hogy két hónap alatt sikerül 500.000 aláírást összegyűjteni, örömteli, szép Karácsonyt szerezve a világ magyarságának. Ha minden a tervek szerint zajlik, a magyar nemzet méltóságának helyreállítását célzó népszavazást 2004. március 15-re ki lehet tűzni – hangzott el azon a sajtótájékoztatón, amelyet az MVSZ vezetői, Patrubány Miklós, Rácz Sándor és Király Zoltán tartottak az MVSZ székházában.

Ha bárki meg is óvna az Országos Választási Bizottság határozatát, mellyel az MVSZ által kezdeményezett népszavazás aláírásgyűjtő ívének mintapéldányát hitelesítette, a népszavazást megakadályozni nem, legfőnnebb késleltetni tudja. Miután az Országos Választási Bizottság tartózkodás és ellenszavazat nélkül fogadta el kezdeményezésünket, kizártnak tartom, hogy az Alkotmánybíróság ezzel ellentétes határozatot hozna, hiszen ez teljes jogbizonytalanságot szülne Magyarországon. Ezekkel a szavakkal vezette fel az Patrubány Miklós, az MVSZ elnöke a kettős állampolgárságról szóló népszavazás kérdését, majd ismertette a tervezett lépéseket.

- A népszavazás felvezető kampányának nyitánya október 1-én, 16.00 órakor lesz Szegeden, az Aradi Vértanúk terén. A rendezvényre várják a délvidéki magyarokat is, hiszen mint az MVSZ elnöke fogalmazott, „ez a dal” elsősorban róluk szól.
- Az aláírásgyűjtés október 23-án, déli tizenkét órakor kezdődik, Magyarország minden településén. Eddig a napig az MVSZ eljuttatja az OVB által lebélyegzett aláírásgyűjtő ívet minden településre.
- A háromhetes felvezető kampány során az ország valamennyi megyei jogú városában szabadtéri rendezvényeken kívánják

Magyarország állampolgáraival a kettős állampolgárságról szóló tényeket ismertetni. Természetesen, máshova szóló meghívásokat sem utasítanak el. A kampányfőnök tisztére **Balog Barnát**, közismert tévériportert, az MVSZ küldöttjét kérték fel, aki bejelentette, hogy a kampány címe *Újra együtt! – Magyar állampolgárságot minden magyarnak!* lesz.

• Patrubány Miklós elmondta, húsz-huszonötezer aláírásgyűjtő együttműködésére számítanak. Koordinálásuk óriási feladat. A felvezető kampány ideje alatt együttműködési megállapodást kívánnak kötni mindazon szervezetekkel és polgári körökkel, akik a magyar állampolgárság kiterjesztését támogatják. A megállapodások célja a kampány hatékonyságának növelése, valamint a kettős állampolgárság ellen zajló, a politikum által gerjesztett diverzió elhárítása. A megállapodások nem csak az aláírásgyűjtésre, hanem a népszavazási kampányra és magára a népszavazásra is kiterjednek. Összességében egy hathónapos, nagy „hadműveletre” készülünk – fűzte hozzá az MVSZ elnöke, egyben bejelentve, hogy az MVSZ székházában október 23-tól a szükséges aláírások begyűjtéséig folyamatos ügyelet lesz, ahol alá lehet majd írni, és aláíró íveket lehet átvenni, illetve leadni.

A Magyarok Világszövetségének elnöke csodálkozásának adott hangot azért, hogy az MDF éppen ezekben a napokban erősítette fel sajtókampányát annak az aláírásgyűjtésnek, amelyet az MDF kezdeményezett, ám amelyik – lévén, hogy az aláírásgyűjtő íveket be sem nyújtották az Országos Választási Bizottsághoz hitelesítésre – közjogi következmények nélküli. Különösen meglepető – mondta Patrubány Miklós –, hogy a minap, miután az OVB hitelesítette az MVSZ kezdeményezését, az MDF szereplői arról kezdtek beszélni, hogy 200.000 aláírás begyűjtésére készülnek. Lévén, hogy pontosan ennyi aláírás szükséges egy ügydöntő népszavazás kitűzéséhez, az MDF vezetői ezzel a fogással azt sugallják a magyar választópolgároknak, mintha az MDF által folytatott aláírásgyűjtés is elvezethetne egy népszavazáshoz, jóllehet ez – a fent vázoltak miatt – fel sem merülhet. Dávid Ibolya elnök asszonynak megírom második leveletem, és – még mindig jóhiszeműen, békétűrően – figyelmeztetni fogom, hogy az MDF „szokatlan” aláírásgyűjtése kifejezetten rontja a népszavazási kezdeményezés esélyeit. /Mint ismeretes az MDF azután kezdett országos aláírásgyűjtésbe, miután nyilvánosságra került, hogy a

Magyarok Világszövetsége ügydöntő népszavazást kezdeményez ebben az ügyben./

A sajtótájékoztatón szót kért Szilvássy György, a Honfoglalás 2000 Egyesület elnöke, aki felháborodott hangon kommentálta az MDF aláírásgyűjtő akcióját, és bejelentette, hogy pénteken küldöttségük tiltakozó jegyzéket juttat el az MDF székházába.

Rácz Sándor, az MVSZ tiszteletbeli elnöke méltatta az Antall kormány igazságügy miniszterének, Balsai Istvánnak egy nappal korábbi rádiónyilatkozatát. Balsai István méltatta az MVSZ népszavazási kezdeményezését, és súlyosan kifogásolta a Kovács László vezette külügyminisztérium folyamatos megszólalását az állampolgársági kérdésben, jóllehet az a belügyi tárca hatáskörébe tartozik. Rácz Sándor felhívta a magyar választópolgárokat, hogy forduljanak el azoktól a pártoktól, amelyek nem támogatják fenntartás nélkül a kettős állampolgárságot, majd így szólt: „*Igaz ugyan, hogy a magyar jog ismeri a kettős állampolgárságot, de eddig abban csak azok részesülhettek, akik a hatalom mellé szegődtek – cselédnek!*”

Király Zoltán, az MVSZ elnökhelyettese ismertette, hogy a magyar közélet tisztaságának megőrzésére, és a gyűlöletbeszéd ellen fellépve az MVSZ büntető jogi eljárást kezdeményez a Medgyessy Péter miniszterelnök holdudvarába tartozó Gerő András történész ellen, azért mert „*nácik*”-nak bélyegezte meg azokat akik az EU csatlakozás ellen beszéltek. Az esetről sajtószolgálatunk önálló hírben számolt be.

Budapest, 2003. szeptember 22.

MVSZ Sajtószolgálat

Naivnak bizonyultunk! Azt hittük, hogy ebben az össznemzeti ügyben, ilyen egyhangú OVB döntés után nem lesz óvás. Tévedtünk. A népszavazásról szóló törvény úgy van kitalálva, hogy lehetőleg senki se tudja végigjárni annak útját. Nyolc millió állampolgárnak még ekkor is lehetősége van arra, hogy nevének eltitkolásával akármilyen légből kapott badarsággal megóvja az ország egyik legfőbb bírói testületének döntését. Ez meg is történt: az óvási határidő utolsó napján. Így kerül a kérdés az Alkotmánybíróság asztalára. Ennek a testületnek a törvény nem szab határidőt, csupán annyit rendel el, hogy soron kívül kell tárgyalni. Október 23-i tervünk füstbe szállni látszott.

Levél az Alkotmánybíróság elnökéhez Kérelem népszavazás elleni beadvány soron kívüli tárgyalására

Ej.: 2003/0434

Dr. Holló András elnök úr részére

A Magyar Köztársaság Alkotmánybírósága, Budapest

Tisztelt Elnök Úr!

A Magyarok Világszövetsége népszavazást kezdeményezett az alábbi kérdésben:

"Akarja-e, hogy az Országgyűlés törvényt alkosson arról, hogy kedvezményes honosítással – kérelmére – magyar állampolgárságot kapjon az a magát magyar nemzetiségűnek valló, nem Magyarországon lakó, nem magyar állampolgár, aki magyar nemzetiségét a 2001. évi LXII. tv. 19. § szerinti "Magyar igazolvánnyal" vagy a megalkotandó törvényben meghatározott egyéb módon igazolja?"

A fenti kérdést tartalmazó aláírásgyűjtő ívünk mintapéldányát az Országos Választási Bizottság 2003. szeptember 18-i ülésén tárgyalta. Miután meghallgatta Dr. Fűrész Klára professzor asszony szakértői véleményét, az OVB üléselő testülete egyhangú szavazattal /7 igen, 0 nem, 0 tartózkodás/ hozta meg 116/2003-(IX.18) sz. határozatát, mellyel a népszavazást kezdeményező aláíróív mintapéldányát hitelesítette, amely határozat a Magyar Közlöny 2003/100.(IX.23) számában megjelent.

Ezek után a Magyarok Világszövetsége, tudatában kezdeményezése nemzetpolitikai súlyának és halasztást nem tűrő voltának, valamint annak jogszerűségéről az illetékes testület határozata révén kellőképpen meggyőződve, 2003. október 23-ra meghirdette az országos szintű aláírásgyűjtés megkezdését.

Amint arról az Országos Választási Iroda vezetője 44-475/2003. sz. levelében értesített, az OVB 116/2003. sz. határozata ellen a fellebbezési határidő lejárt előtti napon, 2003. október 7-én kifogás érkezett, melyet a Magyar Köztársaság Alkotmánybíróságához továbbítottak. A kifogás tartalmát ismételt próbálkozás árán sem sikerült hivatalosan megtudnunk. Ám figyelembe véve az előzményeket,

számunkra nem kétséges, hogy a kifogás csakis politikai indíttatású, és jogi szempontból minden bizonnyal teljességgel megalapozatlan lehet.

Mindezek alapján, tisztelettel kérem Elnök urat, szíveskedjék arról gondoskodni, hogy az Alkotmánybíróság soron kívüli eljárással tárgyalja le az ominózus álságos kifogást azért, hogy az immár több mint negyven szervezet által támogatott népszavazási aláírásgyűjtés az eredeti terv szerint, október 23-án elkezdődhessen, mert különben össznemzeti érdek sérülhet visszafordíthatatlanul.

Segítségét előre megköszönve búcsúzom, és maradok tisztelettel és szeretettel.

Budapest, 2003. október 10-én

Patrubány Miklós

Felkelés a közjóért Újévi üzenet magyarokhoz

2004. január 1.

Kelj fel, és ítéld, Petőfi Sándor! - születésének évfordulóján Petőfit kellene segítségül hívnunk, Magyarország nagy romlásának láttán.

Pedig reményekkel telve kezdtük az új évezredet. Annak első napján az ezeréves keresztény Magyarországot megtestesítő szimbólum, a Szent Korona méltó helyre került – az Országházba. Méltán bízhattunk abban, hogy ezáltal nemcsak nemzetünk ébred rá értékeire, de okunk volt hinni azt, hogy Európa is méltó helyre teszi azt az országot és nemzetet, amely nem csak bőséges véráldozatával védte a földrészt keresztény világot, hanem példaértékű jogállami berendezkedésével utat is mutatott számára.

De sokszorosan csalatkoznunk kellett. Abbéli nagy igyekezetében, nehogy a globalizáció Európába is átcsapó folyamatából kimaradjon, Magyarország már az évezred második évében egy távoli földrészen elindított háborúba sodródott. Az ország politikai vezetői szó nélkül eltűrték, hogy a leendő európai alkotmányban még utalás se történjék az oly sok nemzedék véráldozatával védett keresztény értékekre. Ugyanők, az egykor jogállami berendezkedéséről híres országunkat úgy tuszkolják ebbe az új Európába, hogy közben szemenszedett módon, több ponton is semmibe veszik még azt a nemzetidegen alkotmányt is, amelyet ők maguk tartanak kényszerzubbonyként az ország népén.

Magyarország eddig nem ismert erkölcsi mélypontra süllyedt. Erdély elcsatolásának napján az ország miniszterelnöke pezsgőt bont az elcsatolók egészségére. Anyák napján Budapest szívében az ifjakat drogfogyasztásra bízató hangzatos tüntetést szerveznek közismert magyar állampolgárok. Jézus urunkat visszatérő módon becsmérlik, és nyilvános műsorban „zsidó fattyúnak” bélyegzik. Karácsony Szentestéjén a magyar adófizetők pénzéből támogatott budapesti rádióban a legközönségesebb ocsmányságokkal illetnek szent életű embereket, és életveszélyesen megfenyegetik a keresztényeket. Mindezt büntetlenül szabad ma tenni Magyarországon.

Magyarország a rablótőke és kalandor kiszolgálóinak közprédájává vált. Az ország költségvetésének egy ötödét kitevő, ezer milliárd forintot úgy fizeti ki kamatra minden évben az ország, hogy ezáltal az adósságállomány egy fillérrel sem csökken. És az Ország Házában nincs vezető, sem kormánypárti, sem ellenzéki, sem ma, sem korábban, aki

megkérdezné: kinek, miért és meddig kell ezt az uzsorakamatot fizetni, amely az országot a jövő esélyétől is megfosztja? Szó nélkül, cinkosként túrték azt is, hogy tavaly ősszel a kormány újabb három milliárd euróval növelje az ország adósságállományát. Olyannyira, hogy immár minden magyar állampolgárra, férfira és asszonyra, aggastyánra és csecsemőre egymillió forint adósság jut. Az államadósság minden három gyermekes családot ötmillió forinttal terhel. A magyar állampolgárok személyi jövedelemadója nem az ország építésére, nem a közszükségletek kielégítésére, hanem kamatra költődik. Évről-évre. És ekkor még nem ejtettünk szót az olajszőkítések, vagy a brókerügyletek száz- meg ezermilliárdjairól.

Elég, elég, elég! Ezt az ország- és nemzetrombolást meg kell állítani!

Magyarország köztársaság, amelyben a legfőbb hatalom a népfelség, amelyet Magyarország választójoggal rendelkező polgárai az Országgyűlésen keresztül közvetve, a népszavazás révén pedig közvetlenül gyakorolnak. Elméletileg. Mert a gyakorlatban sem így, sem úgy nem érvényesül a népfelség. Az országgyűlési választások során azért nem, mert a magyar választójog – párját ritkító módon – megfosztja szavazati joguktól azon állampolgárait, akik a szavazás napján nem tartózkodnak Magyarországon!? Ennél súlyosabb következményekkel jár a népfelség közvetlen gyakorlásának törvény általi akadályoztatása. A népszavazást szabályozó törvény ugyanis gyakorlatilag ellehetleníti minden olyan kezdeményezést, amely nem a hatalmat egyre inkább kisajátító pártok háza tájáról indul. Jól érzékelteti ezt az a törvényi csűrész-csavarás, amely hónapok óta akadályozza az aláírásgyűjtés megkezdését a kettős állampolgárság kiterjesztésének érdekében. Négy hónappal azután, hogy az illetékes testület, az Országos Választási Bizottság, hét-null arányban, egyhangú szavazattal jóváhagyta a Magyarok Világszövetsége által javasolt aláíró ív mintapéldányát, még mindig nem lehetett az aláírásgyűjtést elkezdni. Még az sincs kizárva, hogy évekig elhúzzák azt ellenérdekelt politikai erők. Mert Magyarországon az is lehetséges, hogy az illetékes országos bírói testület egyhangú döntésével teljességgel ellentétes határozatot hozzon egy másik országos bírói testület. Magyarország népét belső erők megfoszthatják attól a jogától, hogy népszavazással döntsön: jár-e az idegen államok fennhatósága alá kényszerített magyaroknak és leszármazottaiknak annak az országnak az állampolgársága, amelyben ezé a népe a legfőbb hatalom. Azért, hogy a népfelség

érvényesülhessen, kezdeményeznünk kell a jelenlegi népszavazási törvény hatályon kívül helyezését, és egy belső ellentmondásaitól megszabadított változat törvénybe iktatását. ***Aki ezzel egyetért – tartson velünk!***

Aki velünk tart, annak látnia kell, hogy az egyre apadó lélekszámú nemzetünknek nincs nemzetpolitikai szempontból sürgősebb teendője, mint megteremteni a nemzet határok fölött átnyúló egységét. A trianoni békeparanccsal szétszaggatott nemzetünk újbóli egyesítésének politikailag járható útja, határmódosítások nélküli eszköze ma a kettős állampolgárság. A kommunizmus után egymást váltogató magyarországi pártoknak tizenhárom év állt rendelkezésére. Vétkes közönnyel fordultak el a határon túli magyar közösségek meg-megújuló állampolgársági kérésétől. Pedig már nyolc évvel ezelőtt kimondta a Magyarok Világkongresszusa: a magyar állampolgárságot meg kell adni minden magyarnak, bárhol éljen a világon, amennyiben arra igényt tart, még Magyarország EU-s csatlakozása előtt. Mert különben nemzetünk szétszóródik, mint a pelyva. Mindhiába. Magyarország fura-urai szenvtelenül kivárták, hogy újból vasfüggöny válasszon el kisebbségbe kényszerített magyar közösségeket Magyarországtól. Most úgy tesznek, mintha meggondolták volna magukat. Színlelt fontoskodással, bizottságot-bizottságra halmozva, lázasan tanulmányozzák azt, amit nyolc éve kívülről kellene tudnia minden felelős magyar politikusnak. Még ha őszintén keresnék is a megoldást – késő. Lejárt az idő. Hívó szavunkra több száz szervezet kórusban mondja: népszavazást kérünk a kettős állampolgárságról. Népszavazást, amelyen részt vesznek majd a külföldön élő magyar állampolgárok is! ***Aki ezzel egyetért – hallassa hangját!***

Aki kész hangját hallatni nemzetünk jövőjéért, annak tudnia kell, hogy nekünk magyaroknak az igazság és a jog nagyon fontos. Az Aranybullát, mint alkotmányértékű törvényt nem véletlenül hirdette ki Árpád-házi magyar király. Annak 31. cikkelye már nyolcszáz évvel ezelőtt nem véletlenül adja a király alattvalóinak az ellentmondás és az ellenállás jogát. Népének az igazsághoz, a kimondott szóhoz, az írott törvényhez való ragaszkodása érlelte Magyarországot Európa első számú jogállamává, amelyben eleink a főhatalmat az uralkodók emberi esendőségétől függetlenítették, a Szent Koronát téve minden jog forrásává. Magyarország jogrendje a ma még feltáratlan múlt idejétől a huszadik századig szervesen fejlődött és alakult a történelmi idők kényszerítő hatásainak és a magyar nemzet törekvéseinek erőterében.

Valahányszor az állami főhatalom gyakorlásában a jogfolytonosság megszakadt, válságba került annak népe is. Egy jogtisztelő nép életében az alkotmányos válság végét a jogállam érvényesülése, a jogfolytonosság helyreállítása jelenthette. De a második világháborút követő években, mikor az ország katonai megszállás alatt volt, Magyarországra ráoktrojáltak egy Moszkvából importált, a magyar hagyományoktól és a nép lelkületétől idegen alkotmányt, amely mára egy toldozott-foltozott tákolmánnyá silányult, és amely bizonyíthatóan egyik legfőbb okozója nemzetünk soha nem tapasztalt pusztulásának. Mára nyilvánvalóvá vált: meg kell keresnünk azt az utat, amely elvezeti az országot ezer év alatt kiérlelt alkotmányos rendjéhez, és onnan előre, a holnapba. Azért, hogy ezt az utat megkeressük, készek vagyunk egy olyan testületet létrehozni, amelyben helye lesz mindazoknak, akiknek ma nincs helyük a magyar jogalkotásban. Készek vagyunk életre hívni egy olyan testületet, melyben ott lehetnek civilek és egyháziak, művészek és tudósok, itthoniak és külhoniak egyaránt. Lehet ez a nemzetnek tanácsa, amely munkájának gyümölcsét a legátfogóbb legitimitású magyar közttestület elé, a június első hetében ülésző Magyarok Világkongresszusa elé tárhatja, megvitatás és megerősítés végett. **Aki ezzel egyetért – fogjon össze!**

Aki ma kész összefogni, az nemzetünk jövőjét hordozza lelkében. Akkor, amikor a nyugat országai fojtogató jóindulattal készülnek keblükre ölelni Magyarországot, elérkezett annak az ideje, hogy fürkésző tekintetünket arra is fordítsuk, ahol a nap kel, ahonnan Árpád magyarjai is érkeztek a Kárpát-medencébe, és ahol a világ legnépesebb országában Petőfi Sándor verssorai testesítik meg a szabadságeszményt. Ahol, közel egy milliárd ember tekint minket barátnak, rokonnak, testvérnek. Az ő ragaszkodásukra, a szeretetükben rejlő erőre nagy szükségünk lesz a jövőben. A Magyarok VI. Világkongresszusa nem kevesebbet, mint e kapcsolatok feltárását, ápolását tűzte ki magának. Ahhoz, hogy valóra válhasson, a magunk erejéből, elő kell teremtenünk kétszáz millió forintot. Ez sok pénz. De ahhoz mérten nagy a tét is. **Aki ezzel egyetért – áldozzon e célra!**

Aki kész a köz javára adakozni, az kész felebarátaira figyelni. Nekünk, magyaroknak, tudatosítanunk kell: egy országon múltott, hogy a leendő egyesült Európa vezetői nem szavaztak meg egy számunkra elfogadhatatlan alkotmányt. Ezt az országot Lengyelországnak hívják. Lengyel testvéreink vezetőinek volt lelki erejük nemet mondani, még akkor is, amikor magukra maradtak. Volt lelki erejük nemet mondani

egy olyan alkotmányra, amely méltánytalan és méltatlan Európa örökségéhez. Méltánytalan, mert két évezred keresztény kultúráját hallgatta el. És méltatlan, mert kendőzöttén ugyan, de a kollektív jogok törvénybe iktatásának megtagadásával, lefokozta a létszámbeli kisebbségben élő népek méltóságát. Köszönetet kell mondanunk lengyel testvéreinknek, hogy ellenállásukkal esélyt adtak egy jobb, tisztességesebb, emberibb Európa kialakítására. Mi pedig akár Szent István intelmének is tekinthetjük az imperatívuszt, melynek arra kell ösztökélnie minden magyar politikust, hogy a keresztény értékek említése és a számbeli kisebbségben élő nemzeti közösségek autonómiájának becikkelyezése nélküli európai alkotmányhoz szavazatát ne adja. **Aki ezzel egyetért – legyen tántoríthatatlan!**

Akik készek harcba szállni a népfelség érvényüléseért, akik készek hallatni hangjukat testvéreik jogaiért, akik készek összefogni a jogállam megeremtéséért, akik készek a jövő esélyéért adakozni, akik tántoríthatatlanok a krisztusi szeretet oltalmazásában, a gyengébbek védelmezésében, országunk és nemzetünk, Európa és a Nagyvilág védelmezői és felemelői lesznek.

Szólítom őket!

**Keljenek fel, szóljanak és cselekedjenek,
akiknek az erény többet ér a vagyonnál,
akiknek az igazság többet ér személyes biztonságuknál,
akiknek a köz többet ér egyéni boldogulásuknál!**

Magyar Testvéreim, keljünk fel a közjóért!

Mi pedig, a Magyarok Világszövetségének tagjai és tisztségviselői, járunk jó példával elől. Kezdjük a legfontosabbal. Azzal, amiről Bőjte Csaba atya, a Magyarok Nagyasszonyának nevét viselő dévai szeretetotthon alapító-vezetője így szólt: „A MVSZ egy olyan elérhető célt fogalmazott meg, melynek valóra válásáért, alázattal és szeretettel tudok és akarok imádkozni gyermekeinkkel együtt.”

Legyen népszavazás a kettős állampolgárságról. Addig is, amíg álmunkat valóra váltjuk, bíztassuk egymást ekként:

Újra együtt! Magyar állampolgárságot, minden magyarnak!

Budapest-Madéfalva, 2004. január 1-7.

Patrubány Miklós,
a Magyarok Világszövetségének
elnöke

Az Alkotmánybíróság döntésére várva ... A február 1-i nagygyűlés nyilatkozata

Igen, a kettős állampolgárságra!

A kettős állampolgárságról szóló népszavazás előmozdítását kérő negyvenöt civil szervezet, százötz polgári kör, és közel ezer aláírásgyűjtésre készülődő magyar állampolgár a mai napon nagygyűlést szervezett Budapesten, a népszavazás kezdeményezőjének, a Magyarok Világszövetségének székházában.

A nagygyűlés résztvevői elfogadhatatlannak tartják, hogy az országgyűlés és a kormány nem tesz egyértelmű és határozott lépéseket annak érdekében, hogy a magyar állampolgársági törvény módosításával a határon túl élő magyarok számára is elérhetővé tegye a magyar állampolgárságot – anélkül, hogy ennek érdekében szülőföldjüket elhagyva Magyarországra kellene költözniük.

Annak ellenére nem teszik ezt, hogy több százezer külföldi magyar aláírásával fejtette ki a magyar állampolgárság iránti igényét.

Annak ellenére sem teszik ezt, hogy a szomszédos államok többsége ismeri és használja a kettős állampolgárság alanyi jogon való, kedvezményes odaítélését.

Annak ellenére sem teszik ezt, hogy az Európai Unió 15 tagállama közül 11 elfogadja a kettős állampolgárság jogintézményét, és az *Európai egyezmény az állampolgárságról* című, nemzetközi egyezmény is tálcán kínálja fel a külföldi magyarok által kért kettős állampolgárság formáját.

A nagygyűlés résztvevői értetlenül állnak a ténnyel szemben, hogy a Magyarok Világszövetsége által indítványozott népszavazási kezdeményezés még mindig nem kapott zöld fényt. Az indítványozók a legnagyobb kedvezménnyel szeretnék a magyar állampolgárságot a külföldi magyarok számára elérhetővé tenni. A népszavazásra bocsátandó kérdést is tartalmazó aláírásgyűjtő ív mintapéldányát az Országos Választási Bizottság /OVB/ 118/2003. szeptember 18. szám alatt, ellenszavazat és tartózkodás nélkül, 7:0 arányban jóváhagyta. Az OVB kellő körültekintéssel járt el, hiszen döntése előtt kielemezte mind a magyar, mind az európai jog vonatkozó részét és feltételeit, és döntésének megalapozásához kikérte az Eötvös Lóránd

Tudományegyetem Jogi Kara illetékes professzorának írásban kifejtett szakértői véleményét.

A nagygyűlés résztvevői aggasztónak tartják, hogy az Alkotmánybíróság, amelynek asztalára egy névtelenségbe burkolózó, és a törvény révén védett azonosságú személy által benyújtott kifogás juttatta az OVB fent nevezett határozatát, közel négy hónap elteltével sem hozta meg a maga döntését. Az Alkotmánybíróság döntése annak ellenére késik, hogy hasonló esetekben a törvény soron kívüli tárgyalást ír elő.

A nagygyűlés résztvevői, meghallgatva a kettős állampolgárság nemzetközileg is jegyzett szakértőinek előadásait, és megismerve több európai uniós tagállam – közöttük Olaszország és Spanyolország állampolgársági gyakorlatát –, továbbá kiemelt példaként kezelve Portugália jogrendjét, amely EU tagállam és az Európai egyezményt az állampolgárságról is jogerőre emelte, **annak a meggyőződésüknek adnak hangot**, hogy a magyar állampolgárság külföldi magyarok részére történő kedvezményes odaítélésének **nincs – és nem lehet sem nemzetközi, sem hazai jogi akadály!**

A magyar állampolgárság külföldi magyarok részére történő odaítélésének további késleltetése súlyos következményekkel járhat a határon túl élő magyarok számára, és a globális folyamatok közepette veszélyezteti az egész magyar nemzet jövőjét. Az anyaországi gondoskodás szép és követendő példájának tartjuk a szomszédos Horvátország eljárását, amely háborúval fenyegetett függetlenségének első napjaiban, már 1991. június 28-án törvénybe foglalta, hogy minden horvát nemzetiségű ember, bárhol éljen a világon, alanyi jogon, és a legnagyobb kedvezményt élvezve juthasson horvát állampolgárság birtokába. Románia is szép példát állít a hazától elszakított románok kedvezményes honosítására, mely törvény 2003. június 9-től hatályos.

Ismerve az Országos Választási Bizottság egyhangú határozatát, mi a nagygyűlés résztvevői, meg vagyunk arról győződve, hogy nem jogi kifogás, hanem csakis ellenérdekelt politikai magatartás szülhette azt a törvény segítségével „bújtató” kifogást, mely 2003. október 7-én az Alkotmánybíróságra juttatta a népszavazási kezdeményezést. Bízunk benne, hogy az Alkotmánybíróság hivatása magaslatán és felelőssége

teljes tudatában fog eljárni, és a magyar, illetve az európai uniós jog adta lehetőségek birtokában, nemsokára elkezdődhet a kettős állampolgárság érdekében kezdeményezett népszavazást támogató aláírásgyűjtés.

Erre a népszavazásra nagyobb szüksége van ma a magyar nemzetnek, mint valaha! Ez a népszavazás lesz az a népszavazás, amelyet 1920-ban megtagadtak tőle a nagyhatalmak! Ez a népszavazás lesz az, amely helyreállítja majd a magyar nemzet méltóságát!

Mi, a külföldi magyarok által kedvezményesen megszerezhető magyar állampolgárság gondolatának támogatói, 2003. augusztus 18. óta, a népszavazási kezdeményezés bejelentése óta eltelt idő eseményeinek ismerői, annak a meggyőződésünknek is hangot adunk, hogy a Magyar Köztársaságban hatályos jogrendszer tetten érhetően és ténylegesen akadályozza a népfelség érvényesülését. A népszavazás a népfelség közvetlen érvényesítésének eszköze. Az a népszavazási törvény, amely nyilvánvaló hiányosságai folytán lehetővé teszi a népfelség érvényesítésének hátráltatását, mind betűjében, mind szellemében ellentétes a Magyar Köztársaság alkotmányával.

Mi, a nagygyűlés résztvevői felkérjük a Magyarok Világszövetségét és a népszavazásra társult szervezeteket, hogy kezdeményezzék a jelenleg hatályban lévő népszavazási és a választási törvény alkotmányellenességének megállapítását és e törvényeknek az országgyűlés által történő haladéktalan módosítását! Szükség van erre azért, hogy Magyarország újból egy európai jogállammá váljék!

Újra együtt! Magyar állampolgárságot, minden magyarnak!

Budapest, 2004. február 1-én

A nagygyűlés résztvevői

Sokszázezer magyar ember akarata teljesült akkor, amikor 2003. március 3-án megjött a hír, hogy az Alkotmánybíróság zöld fényt adott a népszavazási aláírásgyűjtésnek, elutasítva, az alaptalanul, és számunkra nem kétséges, hogy mögöttes politikai szándékkal benyújtott óváásokat.

Az alatt a közel öt hónap alatt, amíg az Alkotmánybíróság döntésére vártunk, több üzenetet kaptam: ha nem hagyom abba ezt a népszavazásdit, „előveszik” azt a pert, amelyben immár három éve az MVSZ felfüggesztését kéri a Legfőbb Ügyészség. Soha, válaszoltam rá!

A legfontosabb magyar közügy: népszavazás a kettős állampolgárságról 2004. március 8. – a szabadkai tüntetés évfordulóján

Tavaly március 8-án a Három Vármegye Ifjúsági Mozgalom nevű szervezetbe tömörülő délvidéki magyar fiatalok tüntetést szerveztek Szabadkán, a magyar főkonzulátus épülete előtt. A tüntetés szervezői petíciót adtak át, amelyben a státustörvény megvédésére és a kettős állampolgárság megadására kérték a magyar államot. A tüntetésen részt vett és felszólalt Patrubby Miklós, aki bejelentette, hogy a Magyarok Világszövetsége kész népszavazást kezdeményezni a magyar állampolgárság ügyében, amennyiben a délvidéki magyarok folyamodványa süket fülekre talál a magyar politikában. A szabadkai tüntetés évfordulóján a Magyarok Világszövetsége az alábbi közleményt teszi közzé.

A legfontosabb magyar közügy: népszavazás a kettős állampolgárságról

A Magyarok Világszövetségének elnöke 2003. március 8-án részt vett és felszólalt azon a tüntetésen, amelyet délvidéki magyar fiatalok szerveztek Szabadkán, és amelyen arra kérték a magyar államot, hogy ne csonkítsa meg a kedvezménytörvényt, és adja meg a határon túli magyaroknak a magyar állampolgárságot. Patrubby Miklós azt ígérte a délvidéki magyaroknak, hogy a Magyarok Világszövetsége akkor sem fogja cserbenhagyni testvéreinket, ha a magyar kormány megtagadná őket, és amennyiben a magyar állam nem teljesítené a kérelmüket, az MVSZ kész népszavazást kezdeményezni a kettős állampolgárság érdekében.

A magyar állam semmibe vette a szabadkai tüntetők kérelmét, és cserbenhagyta a délvidéki magyar testvéreinket: alig pár hónap múltán az országgyűlés kilúgozta a státustörvény lényegét, még preambulumból is törölve az egységes magyar nemzet fogalmát, és november elsején vízumkötelezettséget vezetett be a délvidéki magyarokkal szemben. Jóllehet, egy hónappal a tüntetés után, ugyancsak Szabadkán, Szerbia-Montenegro miniszterelnöke kormányközi tárgyalás keretében hozta Magyarország miniszterelnökének tudomására, hogy állama nem támaszt kifogást az ellen, hogy magyar nemzetiségű állampolgárai magyar állampolgárságot

is nyerjenek, a magyar állam mindmáig szenvtelenül elutasította a külhoni magyarok állampolgársági kérelmét. Tette ezt annak dacára, hogy egyedül a délvidéki magyarok közül több mint ötvenezen aláírásukkal támasztották alá kérelmüket.

Zorán Zsivkovics miniszterelnök bejelentése után előbb az MVSZ elnöke, majd egy hónap múltán a szövetség elnöksége, levélben fordult a magyar pártok vezetőihez és frakcióvezetőihez, az országgyűlés elnökéhez valamint a magyar miniszterelnökhöz, arra kérve őket: használják ki a történelem által váratlanul felkínált lehetőséget, és haladéktalanul módosítsák az állampolgársági törvényt oly módon, hogy a külhoni magyarok alanyi jogon nyerhessenek magyar állampolgárságot – amennyiben arra igényt tartanak – anélkül, hogy ezért Magyarországra kellene költözniük. Miután ez nem következett be, és érdemi válasz sem született, 2003. augusztus 18-án, a Magyarok Világszövetsége fennállásának 65. évfordulóján, az MVSZ elnöksége nyolcórás felelősségteljes vita után úgy döntött, hogy népszavazást kezdeményez a kettős állampolgárság érdekében.

Miután az Országos Választási Bizottság 2003. szeptember 18-án, 116/2003. Számú határozatával 7:0 arányban, és az Alkotmánybíróság 2004. március 1-én 8:2 arányban jóváhagyta a Magyarok Világszövetsége kezdeményezése nyomán népszavazásra bocsátandó kérdést, elhárult minden jogi akadály az aláírásgyűjtés megkezdése előtt. Ezek után a Magyarok Világszövetsége, valamint a népszavazási kezdeményezéshez társult több mint negyven társadalmi szervezet és százötven polgári kör, 2004. március 5-én a Magyarok Világszövetségének székházában, egy gróf Teleki Pál miniszterelnök és MVSZ alapító tiszteletére állított emléktábla avatási ünnepsége keretében, elkezdte az aláírásgyűjtést a kettős állampolgárságról szóló népszavazás érdekében.

Ezzel a Magyarok Világszövetsége beváltottnak tekinti az egy évvel korábban, március 8-án, a délvidéki magyaroknak és minden külhoni magyarnak tett ígéretét. Most kezdetét veheti a magyar nemzet legnagyobb vállalása, amely a harmadik évezred nemzetközi jogának eszközeivel és saját elszánt akaratával, megkísérli orvosolni azokat a sebeket, amelyeket nyolcvannégy évvel korábban a trianoni gyilkos merénylet során ejtettek rajta.

A Magyarok Világszövetsége sajnálattal vette tudomásul, egyes délvidéki magyar pártok Pál-fordulatát, amelyek egy évvel korábban

üdviválgással fogadták az MVSZ elnökének Szabadkán elhangzott ígéretét, majd amikor az ígéret valóra válni látszott – az MVSZ elnökségének határozata nyomán – elfordultak, sőt elhatárolódtak tőle. Ez a fajta politizálás egyenes úton vezet a magyar közösség bizalmának gyengüléséhez, amelynek első keserű gyümölcse a parlamentből való kiesés útján „érett be”.

Annál nagyobb öröm és reménykedésre okot adó körülmény, hogy a délvidéki történelmi magyar egyházak vezetői egy-emberként kiálltak a kettős állampolgárság érdekében kezdeményezett népszavazás mellett. Egy nappal az aláírásgyűjtés megkezdése előtt, 2004. március 4-én, Patrubby Miklós székhelyükön, Szabadkán, Bácsfeketehegyen és Nagybecskerekén felkereste a délvidéki magyar püspököket, és támogatásukat kérte a másnap indítandó népszavazási kezdeményezéshez. Pénzes János és Húzsvar László római katolikus püspökök, valamint Dolinszky Árpád az evangélikus és Csete-Szemesi István a református egyház püspöke teljes támogatásukról biztosították a Magyarok Világszövetségét. A délvidéki magyar püspökök kiállása azt az egységesnek tekinthető külhoni magyar támogatást fejezi ki, amelynek döntő szerepe lehet a népszavazás sikerében.

Azt, hogy külhoni magyarok támogatására szükség lesz, jól érzékeltetik egyes magyarországi párt-politikusok megnyilvánulásai, akik még most sem hajlandók ellenérdekelt és a választópolgárokat megtévesztő propagandájukat leállítani, amikor a népszavazási aláírásgyűjtéssel kezdetét vette azon akarat-nyilvánítási folyamat, amely során megnyilvánul az ország alkotmánya szerinti legfőbb hatalom: a népfelség.

A magyar nemzet egységesülését mindenáron megakadályozni kívánó politika-csinálók már azzal riogatják Magyarországot, hogy a hárommillió határon túli magyar az ő munkahelyüket veszélyezteti. Eközben elhallgatják azt, hogy május elseje után negyvenmillió lengyel, tízmillió litván, lett és észt és ötmillió szlovák állampolgár jöhet minden akadály nélkül Magyarországra munkát vállalni. A külhoni magyarok magyar állampolgárságának ellenzői arról beszélnek, hogy a külhoniak csak jogokat kérnek és állampolgári kötelezettségeket nem vállalnak. Miközben már 2006-ra meg van hirdetve az általános hadkötelezettség megszüntetése, és a honvédségnek zsoldoshadsereggel való lecserélése, Kovács László MSZP-elnök és külügyminiszter a hadkötelezettséget kéri számon a

külhoni magyarokon. Az ellenérdekelt magyar politikusok vezére március 8-ai nyilatkozatában már a népszavazás elleni hadrendbe hívta a magyarországi pártokat: „ha összegyűlik a szükség mennyiségű aláírás és kiírják a népszavazást, minden felelős pártnak és szervezetnek kötelessége, hogy felhívja a választópolgárok figyelmét a magyar állampolgárság ilyenfajta megadásának a következményeire, beleértve a költségvetési hatásokat is.” (Forrás MNO)

Mindezeket figyelembe véve, a Magyarok Világszövetsége következetes marad programja végrehajtásában, valamint alapszabályába foglalt feladatai elvégzésében, és arra buzdítja Magyarországi állampolgárait, hogy támogassák aláírásukkal a népszavazás kiírását. A kettős állampolgárságért kezdeményezett népszavazás helyreállíthatja a magyar nemzet egységét. A kettős állampolgárságért kezdeményezett népszavazás napjainkban kiemelkedően a legfontosabb magyar közügy. Fontosabb az EU választásoknál, megélhetési gondjainknál és minden más irányú törekvésünkénél.

Ez a népszavazás az a népszavazás lesz, amelyet a nagyhatalmak nyolcvannégy évvel ezelőtt megtagadtak a magyar nemzetől. Ez a népszavazás az a népszavazás, amely helyreállíthatja a magyar nemzet méltóságát.

Gyűjtsünk sokszázezer aláírást már most nemzeti ünnepünkön, március 15-én, és mutassuk meg ezáltal is, hogy a magyar nemzet él és sorsát maga kívánja alakítani.

Újra együtt! Magyar állampolgárságot, minden magyarnak!

A Magyarok Világszövetsége

Az aláírásgyűjtő ívek mintapéldánya megtalálható minden MVSZ tagnál és támogatónál, minden egyháznál, a népszavazásra társult negyven szervezetnél és százötven polgári körnél, valamint a www.dominium.hu/mvsz és a www.mvsz.net Internet címen.

Budapest, 2004. március 8.

MVSZ Sajtószolgálat

Duray Miklós fellépése a népszavazási kezdeményezés ellen

A kettős állampolgárságért kezdeményezett népszavazást nem lehet leállítani!

A Hír televízióban március 18-án sugárzott műsor,- amelyben Duray Miklós és Szabó Béla úgy „értekezett” a Magyarok Világszövetségéről, hogy annak képviselőjét meg sem hívták a beszélgetésre,- súlyos támadásnak bizonyult a kettős állampolgárság érdekében az MVSZ által kezdeményezett és az Országos választási Bizottság, valamint az Alkotmánybíróság által jóváhagyott népszavazás ellen. A közel negyedórás beszélgetést a legnagyobb nézettségű időpontban sugározták, és órákkal korábban, ismételten bejátszott szalagfelirattal hirdették, melynek címe súlyosan hitelrontó üzenetet sugallt, ekképp: „Négy éve törvénytelenül működik a Magyarok Világszövetsége?”

Az MVSZ vezetőinek azonnali tiltakozása nyomán Rácz Sándor tiszteletbeli elnök és Borbély Imre régióelnök két órával később lehetőséget kapott a szövetség álláspontjának kifejtésére, de fellépésüket nem hirdették meg előre, és annak ideje alatt is a fenti hitelrontó szalagcímet játszották be. A rendelkezésükre bocsátott műsoridő is rövidebb volt. A közvetítésnek egy udvariatlan gesztussal, Rácz Sándor mondatának közepén bejátszott reklámmal vetettek véget.

Amint az várható volt, a milliók által nézett hitelrontó műsor megzavarta a kettős állampolgárság érdekében kezdeményezett népszavazás aláírásgyűjtését. Másnap reggel az MVSZ székházában folyamatosan csengtek a telefonok. Főleg vidéki aláírásgyűjtők jelentkeztek, és elbizonytalanodva, hogy ezek után még folytassák-e az aláírásgyűjtést? Az MVSZ székházában pedig drasztikusan csökkent azok száma, akik aláírásgyűjtő íveket hoztak-vittek.

A népszavazás sikerét fenyegető esemény után Patrubány Miklós tárgyalta a Hír tévé elnökével, és fő műsoridőben történő pontosítás lehetőségét kérte. Borókai Gábor ígéretet tett arra, hogy a Magyarok Világszövetsége hétfőn, március 22-én, az esti fő műsoridőben lehetőséget kap a megzavart aláírásgyűjtő kampány újralendítésére.

Tekintettel a történetekre, a Magyarok Világszövetsége az alábbi közleményt adja ki:

Kételyozlatás

A kettős állampolgárságért kezdeményezett népszavazást nem lehet leállítani!

A Magyarok Világszövetsége ez úton tudatja minden jóhiszemű magyar állampolgárral, hogy az a sejtetés, mely szerint bármilyen törvényes akadálya lenne a kettős állampolgárság érdekében kezdeményezett népszavazásnak, illetve az annak kiírásához szükséges állampolgári aláírások összegyűjtésének, minden valóságálatot nélkülöz.

A népszavazási kezdeményezést 2004. március 1-én jóváhagyta a legfelső jogi instancia, Magyarország megfellebbezhetetlen bírói testülete, az Alkotmánybíróság.

A népszavazást ugyan a Magyarok Világszövetsége kezdeményezte, de ahhoz – társulási megállapodás aláírásával –, több mint negyven civil szervezet és másfélszáz polgári kör csatlakozott. A társuló felek vállalták, hogy minden áron sikerre viszik a népszavazás ügyét, még akkor is, ha netalán egy Magyarországon nem elképzelhetetlen „Justizmord”-al megpróbálnák a Magyarok Világszövetségét nemzetegyesítő, nagy vállalkrásában megakadályozni.

Társulási megállapodást, melynek célja a népszavazás sikerre juttatása, a mai napig az alábbi szervezetek és személyiségek írták alá:

1. Dr. Hegedűs Lóránt – református püspök
2. EKOSZ – Erdélyi Körök Országos Szövetsége – Dr. Kövesdy Pál
3. JOBBIK – Jobboldali Ifjúsági Közösség – Nagy Ervin
4. Honfoglalás 2000 Egyesület – Szilvász György
5. Hermann Ottó Társaság – Dr. Szij Rezső
6. SZMM – Szabad Magyarorszáért Mozgalom – Takács András
7. Magyar Nemzeti Front – Rozgonyi Ernő
8. SZSZOSZ – Szabad Szakszervezetek Országos Szövetsége – Sztankovánszky Tibor
9. Országos Trianon Társaság – Kiss Dénes
10. Kovács Imre Társaság – Nemes Lajos
11. Magyar Földvédő Mozgalom – Rácz Sándor
12. Hatvannégy Vármegye Ifjúsági Mozgalom – Toroczkai László
13. Nemzetőrök Szövetsége – Kiss Imre
14. Szent Korona Társaság – Dr. Simon József
15. Magyar Érdekvédelmi Szövetség – Katona Szabó István

16. Szociáldemokrata Keresztény Szövetség – Legeza Antal
17. Horthy Miklós történelmi Társaság - Győr – Világhy József
18. Horthy Miklós Társaság – Dobai Miklós
19. Magyar Vradók Szövetsége – Balla Tibor
20. Vitézi Rend – v. Bösze József
21. Magyar Piarista Diákszövetség – Farkas Zsolt
22. '56-os Szövetség Nagy-budapesti Szervezete – Rigó József
23. '56-os Felkelők Magyarországi Szervezete – Hornyák Tibor
24. '56-os Magyar Közösség - Győr
25. Dunamenti Magyar Nemzetörtség – Telek Géza
26. Honalapítás Emlékmű Egyesület – Dúcz László
27. Budapesti Székely Kör – Ferencz Vilmos
28. Budai Nemzeti Kör – Dr. Jáky Miklós
29. Magyar Világ Baráti Társaság – Rozgics Mária
30. Ulmi Magyar Kultúregyesület – Dr. Hatvany Csaba
31. Orbán Balázs Erdélyi Kör -Vecsés – Hompoth Zoltán
32. Magyar Vár Alapítvány - Pomáz – Herpai Sándor
33. Bukovinai Székelyek Baráti Köre - Vaskút – Mihályi Pál
34. Rákóczi Szövetség Vaskúti Szervezete – Rigó Béla
35. Cigány Kisebbségi Önkormányzat - Vaskút – Kovács László
36. POFOSZ MUSZ 51-56 Tagozata – Boemelburg Lajos
37. Közakarat Egyesület – Budakeszi
38. Forrai Sándor Rovásíró Kör – Szakács Gábor
39. Magyar Jelen Baráti Kör – Szakállas Attila
40. Martényi Árpád – a Rákóczi Szövetség titkára
41. Horváth Árpádné – Budapest
42. Vár Balázs – Solymár
43. Péch Antal Polgári Kör - Budapest – Bödey Sándor
44. Pesthidegkúti Polgári Körök Szövetsége – Kovács Károly
45. Tisztavíz Polgári Körök Szövetsége – Jobbágy Éva
46. Jobb Kor Polgári Kör - Budakeszi – Füzi Tamás
47. Kossuth Lajos Polgári Kör - Budapest – Bendó Györgyné
48. Csillagösvény Polgári Kör - Budapest – A. Szentgróthy Mária
49. PKPE - Pécs – Bartisné Gagy Ágnes
50. Csele Polgári Kör – Mohács – Bernát Sándorné
51. MDF V. Kerületi Szervezete – Budapest – Bégány Attila
52. FKGP Pest Megyei Szervezete – Dr. Horváth Szabolcs
53. MDF XII. Kerületi Szervezete - Budapest – Bedő Árpád
54. Nemzeti Szövetség – Balogh Gyula

Az aláírásgyűjtés két héttel korábbi megkezdése óta folyamatosan csatlakoznak szervezetek a népszavazási kezdeményezéshez. Bízunk benne, hogy az ő sokaságuk legyőzhetetlen akarattá válik, és ezért

**a kettős állampolgárságért kezdeményezett népszavazást
nem lehet leállítani!**

A Magyarok Világszövetsége sajnálattal állapítja meg, hogy Duray Miklós négy év távlatában sem tudta feldolgozni a 2000-es tisztújítás során elszenvedett választási vereséget, és attól sem riad vissza, hogy a magyar nemzet legnemesebb kezdeményezését – sértődöttsége okán – megtorpedózza. Az MVSZ sajtószolgálat a közeljövőben visszatér Duray Miklós esetére.

Újra együtt! Magyar állampolgárságot, minden magyarnak!

Budapest, 2004. március 19.

MVSZ Sajtószolgálat

Duray Miklós övön aluli ütéséből látható, hogy a perrel való fenyegetés mögött reális és befolyásos politikai erők húzódtak meg. Öt hónap alatt újratárgyalták ügyünket, és alapfokon hátrányosabb döntés született, mint két évvel korábban. Április 8-ra, Széchenyi István halálának napjára, már ki is tűzték a jogerős ítéletet hozó tárgyalás napját. Ám ezen a napon a felperes formai hibájából nem lehetett döntést hozni. Az utolsó tárgyalást 2004. május 25-re tűzték ki. Így napra pontosan négy év telt el Damoklesz kardjával a fejkünk fölött, hiszen a minket megválasztó MVSZ küldöttgyűlés 2000. május 25-én kezdődött. Aki egyszer átnézi majd az MVSZ irattárát megláthatja milyen súlyú napokat éltünk meg.

Közben gyűjtenünk kellett az aláírásokat. Közben a politika szembe fordította velem az MVSZ elnökhelyettesét, aki, miután nemtelen támadása meghiúsult, egyik-napról a másikra faképnél hagyott minket. Pedig minden lélekre szükségünk volt, hisz karnyújtásnyira voltunk a június 1-én kezdődő Magyarok VI. Világkongresszusától, melyet *A magyarság és a Kelet* címmel állami támogatás nélkül kellett megtartanunk. Végül, a Jó Isten kegyelméből minden sikerült: a per, a világkongresszus és az aláírásgyűjtés. Halálra váltan mondtunk hálát.

Levél az Országgyűlés tagjaihoz Felhívás az alkotmányos rend betartására

Ej. 2004.0753

Pokorni Zoltán képviselő úr részére
Országgyűlés, Budapest

Tisztelt Képviselő Úr!

Tavaly, augusztus 18-án, fennállásának 65. évfordulóján a Magyarok Világszövetsége korszakos határozatot fogadott el. A Szövetség elnöksége közel tíz órás vita után ellenszavazat nélkül, és két tartózkodás mellett úgy döntött, hogy népszavazást kezdeményez a külhoni magyarok alanyi jogú magyar állampolgársága érdekében. Amikor ezt, a „kettős állampolgársági népszavazás” név alatt ismertté vált kezdeményezését kitűzte, a Magyarok Világszövetsége túl volt egy nyolc éves, módszeresen végigjárt próbálkozáson, amelyre alapszabályába foglalt első számú feladata kötelezte: „*befolyást gyakorolni annak érdekében, hogy a magyar állampolgárság az azt igénylő minden magyart alanyi jogon illesse meg.*”

Most, valamivel több, mint egy év után a Szövetség teljesítette az akkor kitűzött célt: az Országos Választási Bizottság, az Alkotmánybíróság döntései és az Országgyűlés egyhangú szavazata révén a közel félmillió magyar állampolgár aláírással kinyilvánított akarata teljesülhet: a kötelező ügydöntő országos népszavazásra mindenképpen sor kerül. Amennyiben Ön is egyike volt azon 340 országgyűlési képviselőnek, akik igennel szavaztak e döntés meghozatalakor, a Magyarok Világszövetsége ezennel nyilvánosan megköszöni Önnek.

Amennyire örömdetes volt az Országgyűlés alkotmány-tisztelő magatartását szeptember 13-án megtapasztalni, annál lesújtóbb döntést hozott egy hét múlva, szeptember 20-án a Tisztelt Ház, amikor ugyancsak fölényes többségű szavazással úgy döntött, hogy a már zajló, kötelező ügydöntő országos népszavazás folyamatába beavatkozik, és tárgysorozatára veszi az MDF versengő törvénytervezetét. Ezzel a döntésével az Országgyűlés tételes alkotmány-sértést követett el, amint az az Alkotmánybíróság 52/1997. sz. alkotmány-értelmező határozatából kiderül. Az Alkotmánybíróság részletesen kifejtette, hogy

a kötelező ügydöntő országos népszavazást már az aláírások átadásának pillanatától abszolút alkotmányos oltalom illeti meg. Sem a köztársasági elnök, sem a kormány, sem az Országgyűlés a folyamatot meg nem zavarhatja. /lásd a mellékelt anyagot/

Az a körülmény, hogy az első versengő indítvány alkotmánysértő tárgysorozatra emelése után Schmuck Andor beadványával immár a második versengő kísérlet érkezik a Házelnök asszony asztalára, amellyel kapcsolatban nem hangzott el egyértelműen, hogy tárgyalására csakis a népszavazás lebonyolítása után kerülhet sor, aggodalommal tölti el a Magyarok Világszövetségét, és alábbi felhívás megfogalmazására készteti:

Felhívás

1. Felhívjuk az Országgyűlés minden tagját, hogy erősítse meg polgártársainak a demokratikus jogállamban vetett hitét azáltal, hogy tudomásul veszi, és elfogadja, hogy a Magyar Köztársaság Alkotmányának rendelkezése szerint az országban a legfőbb hatalom a népfelség, amely közvetlenül a kötelező ügydöntő országos népszavazás keretében nyilvánul meg.

2. Felhívjuk az Országgyűlés minden tagját, hogy lássa be: ő, mint egy adott állampolgári közösség képviselője, megtestesítője ugyan a népfelségnek, de csak akkor, amikor nincs folyamatban egy kötelező ügydöntő országos népszavazás.

3. Felhívjuk az Országgyűlés minden tagját, hogy ismerje el ismételten, és tartsa magát ahhoz, hogy a külhoni magyarok alanyi jogú magyar állampolgárságának kérdésében – a kettős állampolgárság kérdésében – Magyarország népe magához vonta a döntés jogát, amelyet kötelező ügydöntő országos népszavazás keretében kíván gyakorolni. Ez egyben azt jelenti, hogy a népszavazás folyamatát sem a köztársasági elnök, sem a kormány, sem az Országgyűlés nem zavarhatja meg semmilyen eszközzel, hiszen a megfelelő számú állampolgár aláírása átadásának pillanatától kezdve a kötelező ügydöntő országos népszavazás abszolút alkotmányos oltalom alatt áll, amely fölött maga az Országgyűlés köteles őrködni.

4. Felhívjuk az Országgyűlés minden tagját, hogy a kötelező ügydöntő országos népszavazás megtartásáig függessenek fel az

Országgyűlésben minden vitát a kettős állampolgárságról, mert ez nem csak fölösleges teher, hanem alkotmánysértő is.

5. Felhívjuk az Országgyűlés minden tagját, hasson oda, hogy a népfelséggel versengő és ezáltal alkotmánysértő indítványok helyett az Országgyűlés tűzze tárgysorozatára azoknak a kérdéseknek a tárgyalását, amelyek évek óta tartó halogatásával a Tisztelt Ház súlyos és visszatérő alkotmányos mulasztást követ el, amint azt legkevesebb 14 esetben már megállapította az Alkotmánybíróság. /mellékelve/

6. Felhívjuk az Országgyűlés minden tagját, hasson oda, hogy a választási eljárásról szóló törvény megfelelő módosítására haladéktalanul kerüljön sor, nyerjenek aktív választójogot a szavazáskor külföldön tartózkodó magyar állampolgárok, és háruljon el ezáltal az Országgyűlés alkotmányos mulasztása révén keletkezett akadály a népfelség közvetlen gyakorlásának útjából.

7. Felhívjuk az Országgyűlés minden tagját, hogy kezdeményezze, és szavazatával járuljon hozzá, hogy a magyar nemzet határok fölött átívelő egységének újbóli, euro-konform megteremtésére elrendelt kötelező ügydöntő országos népszavazás tétjének kommunikálására bocsáttassék a kezdeményezők rendelkezésére hasonló nagyságrendű összeg, mint amennyi a Magyarország Európai Unió csatlakozását kimondó ügydöntő népszavazás rendelkezésére állt.

Budapest, 2004. október 4-én

A Magyarok Világszövetsége
nevében
Patrubány Miklós elnök

Újra együtt! Magyar állampolgárságot minden magyarnak!

Az aláírások hitelesítése után megszületett a népszavazást elrendelő országgyűlési határozat is. Miután immár elhárulni látszott minden akadály, az ellenérdekelt erőknek egyetlen lehetősége maradt: megakadályozni a népfelség érvényesülését. Megszületett tehát a törvény adta lehetőség szerint az újabb óvás, a népszavazási kezdeményezés újból az Alkotmánybíróság asztalára került, és az Országgyűlés immár „gondtalanul” hozzáláthatott egy versengő megoldás kimunkálásához. Ennek a megakadályozására, újból hatalmas energiát kellett fordítanunk. Bizonyítja ezt a fenti levél, amelyet minden országgyűlési képviselő megkapott, miként a többi itt olvasható levél is.